

Motion till riksdagen

1988/89: Sf512

av Erkki Tammenoksa och Hans Göran Franck
(båda s)

Åtgärder för synskadade invandrare

Rätten för invandrare att lära sig svenska är fastställd i lagen 1986:159 om grundläggande svenskundervisning för invandrare. Kommuner och studieförbund får statsbidrag för att bedriva undervisningen.

I vissa fall uppstår extra kostnader som inte täcks in i statsbidragen. Det inträffar bl. a. när en synskadad person skall delta i undervisningen. Då krävs t. ex. att läromedel läses in på kassett, att material produceras på punktskrift, att lärarna får råd och handledning och att lärarna får möjlighet att lära sig punktskrift.

Det behöver finnas medel för dessa kostnader om de synskadades rätt till svenskundervisning skall kunna tillgodoses. SÖ hade äskat 500 000 kr. för särskilda åtgärder för handikappade deltagare i grund-sfi i årets budget. Vi kan konstatera att detta inte har beviljats. Vi anser att speciella medel måste finnas för dessa kostnader.

Invandrantidningen ges ut av Stiftelsen Invandrantidningen. Den utkommer på flera invandrarpråk och på svenska. Den som är kyrkobokförd i Sverige får tidningen i 5 provexemplar gratis, sedan får man prenumerera. Den kan ej köpas i lösnummer. Den finns på bibliotek, skolor och flyktingförläggningar.

Statens invandrarverks (SIV:s) hela informationsanslag utgörs av knappt 20 milj. kr. Stiftelsen invandrantidningen föreslås att därav få ett anslag på 14,85 milj. kr. Det är en ökning i förhållande till innevarande budgetår. Stiftelsen fick dessutom ett tilläggsanslag under det budgetåret och tidningen har avsevärt förbättrats. Inom de synskadades organisationer anser man att eftersom tidningen ger värdefull information till invandrare och dessutom också används i SFI-undervisningen så skall den också ges ut på kassett.

Under 1988 har försök gjorts att ta reda på hur många synskadade invandrare som finns i Sverige. Vid genomgång av registren i 5 av landets 33 syncentraler, Uppsala, Eskilstuna, Göteborg, Malmö och Tullinge utanför Stockholm, har man fått fram följande siffror. Av c:a 220 000 invandrare i dessa områden har drygt 600 haft kontakt med någon syncentral, en stor majoritet av dem kombinerar svartskrift med kassett, c:a 50 läser bara kassett, 19 läser punktskrift, 20 är analfabeter och 8 har inget läsmedium av andra skäl, därtill kommer ett okänt antal invandrare som har lässvårighet eller är analfabeter utan att vara synskadade. Dessa människor erbjuds naturligtvis prenumeration av Invandrantidningen på samma sätt som alla andra invandrare, och då anser vi att de skall kunna få den på ett medium som är tillgängligt för dem.

Hemställan

Mot. 1988/89
Sf512

Med anledning av ovanstående och med hänsyn till att det råder speciella ansvars- och finansieringsprinciper avseende handikappade hemställer vi att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att inom ramen för anslaget E 2. Informationsverksamhet (prop. 1988/89:100 bil. 12) bör vid fördelningen medel anvisas dels till SÖ för särskilda åtgärder för synskadade invandrare, dels till stiftelsen Invandrartidningen för att göra det möjligt att ge ut Invandrartidningen på kassett.

Stockholm den 23 januari 1989

Erkki Tammenoksa (s)

Hans Göran Franck (s)